॥रुद्रसूक्तम्॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - ४ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - १० / पश्चादयः – २४)

परिं णो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परिं त्वेषस्यं दुर्मतिरंघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्रयस्तनुष्व मीढ्वंस्तोकाय तनयाय मृडय।

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - ४ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - १० / पश्चादयः - २३-२४)

स्तुहि श्रुतं गेर्तुसद् युवानं मृगं न भीममुंपहुबुमुग्रम्। मृडा जेरित्रे रुंद्र स्तर्वानो अन्यं ते अस्मन्नि वंपन्तु सेनाः।

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - ४ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - १० / पश्चादयः – २४-२५)

मीढुंष्टम् शिवंतम शिवो नंः सुमनां भव। प्रमे वृक्ष आयुंधं निधाय कृत्तिं वसान् आ चर् पिनांकं बिभ्रदा गंहि।

(तैत्तिरीयारण्यके प्रपाठकः - ४ / अनुवाकः - ५ / पश्चादयः - १८)

अर्ह्निभर्षि सार्यकानि धन्वं। अर्ह्नं निष्कं यंज्ञतं विश्वरूपम्। अर्ह्नं निदन्दंयसे विश्वमब्भुंवम्। न वा ओजीयो रुद्र त्वदंस्ति।

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - १ / प्रपाठकः - ३ / अनुवाकः - १४ / पश्चादयः – २४)

त्वमंग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्व शर्धो मार्रुतं पृक्ष ईिशिषे। त्वं वातैररुणैर्यास शङ्गयस्त्वं पूषा विंधतः पांसि नु त्मना॥ आ वो राजानमध्वरस्यं रुद्र होतार सत्ययज् रोदंस्योः। अग्निं पुरा तंनिय्वोर्चित्ताद्धिरण्यरूपमवंसे कृणुध्वम्॥ Begin generated on April 9, 2024

Downloaded from

http://stotrasamhita.github.io | StotraSamhita | Credits